

Telegraful Roman

Organ național-bisericesc — Intemeiat în 1853 de Mitropolitul Andrei Șaguna
APARE SĂPTĂMÂNAL

Abonamentul:
Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 125 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. — Pentru America 8 Dolari.

Articole și corespondențe
se adresează **Redacției** Telegraful Roman, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiunilor
un șir peti 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiunile
se adresează **Administrației** ziarului Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Disciplina naționalismului

De câteva zile avem la cârma statului instaurat un guvern inspirat de idei sănătoase, naționaliste și creștine. Ideile acestea au fost formulate și propagate vreme de 50 de ani de venerabilul profesor universitar A. C. Cuza, așa încât pe drept cuvânt se poate spune că programul actualului guvern nu e o improvizație ad hoc, ci un sistem de principii izvorâte din adânci convingeri și fundamentate printr-o serioasă elaborare intelectuală. E poate primul program de guvernământ la noi care emană dintr-o îndelungată reflexiune doctrinară aplicată realităților românești. A. C. Cuza înainte de a fi ajuns ministru, stăpân pe putere executivă, a fost 50 de ani un cugetător care și-a făurit sistemul prin care voește să fericească țara.

Și tocmai consecvența unică cu care s'a menținut pe linia convingerilor sale, izolat și neînțeleș, refuzându-și avantajile personale ale compromisurilor, e o cheazășie că actualul guvern nu va rata ocazia ce i s'a dat de-a aplica radical programul său. El merită de aceea toată încrederea opiniei publice românești, care îi poate fi de mare folos.

Că aceasta va fi ținuta actualului guvern ne-o dovedesc de altfel și primele lui măsuri, tot atâtea acte de curaj românesc, tot atâtea semne că avem un guvern decise să aplice fără șovăire punctele unui program pe care nu acum îl caută.

Ăceste prime măsuri ale guvernului ilustrează și garantează la oamenii din fruntea lui ceea ce se poate numi o disciplină a naționalismului. Disciplina peste tot, în senzul nobil și spiritual al cuvântului, este desăvârșită consecvență a unui om cu principii superioare pe cari le susține. Ea se vedește când între faptele și axiomele cuiva are loc acea relație de strânsă logică care are loc între premisă și concluzii. Omul disciplinat este un om unitar, făcut dintr-o bucată. Dela acel om ști totdeauna și în orice împrejurări la ce să te aștepti: în el poți să ai cea mai desăvârșită încredere. În opoziție cu el, omul dezordonat, sare dela o convingere la alta, sau n'are nici o convingere, iar atitudinea lui se înscriu pe linia în zigzag a unor continue contradicții. Niciodată nu ști ce atitudine are să adopte și nu poți avea în el nici o încredere. Bunul plac, arbitrarul, presiunea unor împrejurări neașteptate, îl poartă dela o concepție și dela o atitudine începută la alta.

Ăvem toate motivele să credem că guvernul dlui Octavian Goga se va dovedi până la capăt un guvern al disciplinei naționaliste

și creștine, trăgând curajos toate concluziile practice din principiile sale clare și din convingerile sale nezdruccinate.

Măsurile aplicate sau anunțate în primele lui zile de guvernare ne confirmă această credință. Pîntr'una din aceste măsuri a purificat viața intelectuală românească de miasmele otrăvitoare ale judaismului disolvant. Retragerea celor peste o sută mii de brevete din mână cărciumarilor evrei rurali, va alunga din satele Moldovei și Maramurășului lepra sărăciei și a boalei. Descongestionarea orașelor și a întreprinderilor noastre comerciale și industriale de coloniile de paraziți intrați în țară după război va da sănătate și respirație întregii vieți românești.

Iar când guvernul va veni cu un decret-lege de desființare a secte-

lor cari ne divizează neamul și anarhizează statul, vom putea saluta un nou act de mare importanță națională.

Înțelegem că toate aceste măsuri au un caracter preliminar de alungare a microbilor și știm că sunt necesare apoi actele de întărire a organismului național debilitat de acești microbi și paraziți. Dar guvernul actual va găsi în concepția lui și tonicele necesare să facă să pulseze cu putere și cu sănătoasă regularitate viața în organismul românismului.

Dar la lucrul acesta greu, pe care îl vor sabota cu siguranță atâtea adversari — fie din cei loviți, fie din cei ranchinoși — e necesar ca guvernul să fie ajutat de toată simțirea românească, dacă nu prin altceva, măcar prin aprobarea, prin solidarizarea cu actele lui. Să simtă toți străinii că țara stă zid lângă guvernul ei, în opera de restabilire a demnității românești.

Anul bisericesc 1937

Trecerea în istorie a anului 1937 ar trebui însoțită cu un sentiment de regret, regretul ce-l simți când te desparți definitiv de un om pe care l-ai caracterizat rodnicia tuturor acțiunilor întreprinse. Căci pe urma anului, care a trecut, au rămas frumoase etape cucerite, cari vor arăta viitorului felul în care Biserica română a satisfăcut tradiția național-religioasă și și-a împlinit menirea ei în timp. Li însemnăm aici punctele mai luminoase, nu pentru a satisface o cerință de sintetizare obișnuită oricărui sfârșit de an, ci urmărind un dublu scop, și anume: cetitorii acestui organ bisericesc să aibă încă odată icoana clară a unor culmi atinse de Biserica noastră timp de un an, iar în al doilea rând, ca aceia cari o privesc cu indiferență, să găsească în această înșirare motive serioase de a-i îmbrățișa totdeauna punctele ei de vedere.

Regele și Biserica

Cuvântul cel dintâi trebuie spus despre primul credincios al bisericii noastre: M. Sa Regele Carol II, care este preocupat neîncetat de bunul progres al sfintei noastre Biserici. Incepând cu ajunul anului nou, când și-a plecat smerit genunchii în fața altarului capelei din castelul Foișor și continuând cu celelalte sărbători bisericești și naționale, de peste an, la care a participat, M. Sa a dat mereu dovadă că se încadrează în obștea bisericii noastre dreptcredincioase. Atenția deosebită de care M. Sa a dat dovadă față de Biserica ortodoxă este un indiciu sigur, c'am intrat pe făgașul tradițional al marilor noștri voievozi și ctitori.

Sfântul Sinod

al Bisericii ortodoxe române a continuat a fi și anul acesta forul, ale cărui preocupări de orice natură ar fi, bisericească sau profană, își găsesc rezolvarea numai în senzul creștinismului adevărat. Este destul să amintim câteva exemple.

Condamnarea francmasoneriei

Atitudinea dușmănoasă a acestei societăți secrete față de neamul și Biserica noastră, căutând a le abate fiii dela datoriile lor, strecurându-le în suflet otrava dezagregării, a determinat Sf. Sinod, ca în ședința de primăvara trecută, să ia atitudine contra ei. Sf. Sinod aprobând în ru totul studiul temeinic al I. P. S. Sale Mitropolitului nostru Nicolae și concluziile acelui studiu a condamnat francmasoneria, și această condamnare a produs panică în rândurile aderenților. Preveniți de această atitudine, conducătorii Lojii naționale au dizolvat singuri Loja națională. Atitudinea Bisericii a avut o rezonanță extraordinară, încât guvernul sub influența opiniei publice a trebuit să vină cu o măsură prin care a închis localurile logelor francmasoane pe întreg cuprinsul țării. Pentru ca pe viitor opinia publică să fie ferită de uneltrile oricărei societăți oculte, Sf. Sinod decide a alunga din orice organizație bisericească pe cel dovedit a fi francmason și a le refuza înmormântarea. Tot față de aceștia, preoții vor avea datoria de a-i demasca și combate în orice loc și situație socială s'ar găsi.

Contra literaturii imorale

Atitudinea demnă a Sf. Sinod față de francmasonerie și în chestia politicii preoților, își găsește continuare în condamnarea literaturii imorale, toate făcute cu scopul de a feri sufletul românesc de devierile premergătoare destrămării. Produsul unor scriitori, departe de-a servi frumosul și moralul a îmbrățișat pornografia și a bruscă forma de stil până la degust. Zugrăvind în culori vii cele mai inferioare instincte, ci caută să se furișeze în sufletul tineretului dărâmand orice brumă de ideal moral.

Conștie de datoria sa de educație, Biserica fixează într'un comunicat redactat de I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae, locul și scopul ce trebuie să-l aibă literatura în educarea tineretului. La acțiunea dlui Nicolae Iorga și Stelian Popescu, gestul Bisericii ortodoxe vine ca un munte de prestigiu, iar rezultatul s'a văzut: o reacțiune publică dintre cele mai vi-guroase și o serie de măsuri luate de guvern contra literaturii imorale. Biserica nu s'a oprit însă numai la atâtea. Sf. Sinod a hotărât înființarea unei cenzuri nu numai pentru cărțile religioase, dar și una care să fie stavilă invaziei imorale prin această literatură,

Preotul și politica: Nihil sine Deo

Evenimentele petrecute în luna lui Februar la București, cu ocazia înmormântării eroilor Moța și Marin căzuți în luptele din Spania, a determinat ministerul cultelor să adreseze Sf. Sinod o scrisoare, cerând să stabilească locul ce-l pot ocupa preoții în viața politică. Răspunsul Sf. Sinod, în urma ședințelor din 8—10 și 29—31 Martie, este un monument de doctrină creștină și o impecabilă și definitivă punere la punct a unei chestiuni atât de dificile. Se spune în acest comunicat, formulat de I. P. S. Mitropolit Nicolae, că preotul a fost în trecut ocrotitorul și îndrumătorul neamului nostru spre mântuire și ar fi injust să fie lipsit de dreptul de a-și afirma politic personalitatea, în zilele noastre. Dar, trecând peste aceasta, «Biserica nu are numai funcția de a se ruga, ci și de a învăța pe oameni cum să-și îndrumeze viața în toate domeniile ei pentru a înainta spre ținta cea singură fericită: viața de veci». Având un program etic și o concepție despre viață, are menirea de-a adăuci acest program și această concepție, în straturile poporului român, inclusiv partidele politice. Combătând cu toată tăria curente opuse creștinismului, Biserica nu se va amesteca în luptele dintre partide atâtea vreme cât ele nu vin în contradicție cu etica creștină. Biserica desaproabă brutalitatea, lupta de clasă și individualismul hrăpăreț. «Personalitatea care slujește, nu individul care se îmbogățește este idealul creștin». Deci și în politică: numai în slujba neamului, totdeauna însă cu Dumnezeu.

Episcopia Maramurășului

este etapa cea mai frumoasă pe terenul administrației bisericești. Episcopia voivodatului descălecătorilor reîntră din glorioasa sa istorie într-o actualitate plină de misiuni religioase și culturale. Anul 1937 i a răsunat întregul calvar la care a fost supusă de străini. În România liberă s'au ridicat destule glasuri și de nenumărateori pentru a fi redată vieții această episcopie. Cea dintâi propunere în acest sens a fost prezentată în Congresul Mitropoliei noastre ardelenene ținut la Sibiu, din partea regretatului profesor Gh. Bogdan Duiță, la îndemnul Înalt Prea Sfințitului Mitropolit Nicolae. Sfantul Sinod s'a raliat la această inițiativă, iar Congresul național bisericesc în 1932 și 1935 s'a ocupat intens de ea. Guvernul român i-a dat ființă legală în 1 Iulie 1937, cu tot protestul fraților din cealaltă strană și după ce mitropolia Bucovinei își luase asupra sa toate cheltuielile necesare începutului. Episcopia va avea în dependență ei protopopiatele: Sighet, Baia-mare și Satu-mare, cu reședința în orașul Sighet. În anul care urmează se va face trecerea ei în buget și alegerea noului episcop. De altfel începuturile pe cari le-a făcut acolo I. P. S. Sa Mitropolitul Bucovinei, punând piatră fundamentală a trei catedrale, în stil neobranăcovenesc, în cele trei orașe sediu de protopopiate, și înființarea de noi parohii și filii, sunt un indiciu sigur că Maramureșul își va căpăta strălucirea de altădată.

Astfel, în drumul de întărire al neamului pe teren religios și cultural Biserica va ocupa un nou post de comandă al spiritualității române, spre satisfacția întregului neam românesc.

O danie Domnească

La faptele atât de rodnice în domeniul spiritual și administrativ, anul ce a apus își încrestează și una de ordin economic, care ne amintește cu drept cuvânt, daniile făcute Bisericii noastre de voievozii și boerii țării. «Monitorul Oficial» din 3 Iunie ne anunță că trei sferturi din averea așa zisei «Universități săsești» trece în stăpânirea definitivă a Arhiepiscopiei noastre. Averea aceasta rămasă pe urma improprietății, se adaugă la cele făcute anterior, cu scopul de-a ajuta opera bisericii noastre și ca răsplată pentru tot ceea ce a făcut în trecut. Gestul guvernului M. Sale, în frunte cu dl Gh. Tătărescu, este epocal.

I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae și întregul șir de slujitori ai altarelor sfinte noastre mitropolii, se roagă lui Dumnezeu, pentru Regele ctitor și guvernul său, căci prin gestul din 3 Iunie, au făcut să dispară sărăcia din cel mai harnic, dar în același timp și din cel mai sărac ogor al Domnului.

Pensionarea preoților ardeleni

Am fi nedrepti dacă am recunoaște numai atâtă. Bunăvoința M. Sale Regelui și a guvernului său a restabilit în drepturile sale preoțimea ardelenă și a redat mănăstirilor din averile cari au fost luate pe nedrept.

Este cunoscută starea preoțimii ardeleni, care singură din toți slujitorii statului nu era trecută la Casa de pensii, cu tot aportul național-cultural și religios din trecut și de azi. Aceasta a durat până în primăvara anului trecut, când în ședința senatului din 13 Martie, I. P. S. Mitropolit Nicolae adresând o comunicare ministerului cultelor și de finanțe, a avut fericita ocazie de-a auzi din gura dlui Mircea Ciocov, ministru finanțelor, ultimul răspuns în această chestiune, răspuns în care se recunoaște nedreptatea făcută preoțimii ardeleni și promisiuni de grabnică soluționare. Trei zile mai târziu, o lege

venea să confirme rodnicia unei munci de ani de zile, pe care I. P. Sf. Mitropolit o depusese în favorul clerului, și reparațiunea unei nedreptăți, sub care trăia această preoțime.

Inzestrarea mănăstirilor

Nedreptatea ce s'a făcut instituțiilor noastre de cultură și viață bisericească și mănăstirilor, prin secularizarea averilor, iar în Ardeal prin deposedările samavolnice, de către foștii stăpânitori, este reparată în parte prin reinzestrarea lor cu 29 000 ha. pădure și pământ arabil. Măsura guvernului satisface în parte nevoile mănăstirilor noastre cari cu toată sărăcia de până acum înrețineau diferite școli, ateliere, tipografii, aziluri, orfelinate, instituții de asistență socială și sanitară etc. S'a dat astfel o mică posibilitate mănăstirilor de a atinge treapta unei vieți mănăstirești pe care ne-am obișnuit a o găsi numai în cărțile de școală.

Posturi de noi preoți

Din același spirit de dreaptă înțelegere a nevoilor Bisericii noastre, a izvorât măsura guvernului, prin care se treceau în buget parohiile extra-bugetare și multe alte noi. Între acestea din urmă 16 s'au înființat în Secuime, unde biserica a fost chemată să readucă la sufletul neamului pe fiii rădăciți. În total s'au înființat 1006 parohii și 553 posturi de cântăreți. Absolvenții școlii noastre de cântăreți au fost luați și ei în buget.

Fundația Gojdu

a intrat pe făgașul său normal în urma acordului intervenit între guvernul maghiar și reprezentanța fundației. Noul acord prevede că o parte din venituri, proporțional cu numărul credincioșilor, va fi dată românilor ortodocși din Ungaria.

Momentele de bucurie

cari ni le-a adus acest an, au fost întrerupte de durerea pricinuită prin pierderea unui vrednic episcop: P. S. Ioan al armatei, care ne-a părăsit în 18 April, după o viață de 72 ani, dintre cari 44 închinăți bisericii, ear din aceștia, 12 ca episcop al armatei. Scaunul vlădicesc al Bălgradului a fost încredințat P. S. Dr. Partenie Ciopron.

Tradiție și progres

Participarea miren timer la viața bisericească prin adunările eparhiale, dar mai ales manifestarea lor prin FOR care anul acesta a primit în rândurile sale studențimea universitară, este dovada unui neclintit devotament față de singura Biserica mântuitoare a neamului nostru. Conștiința ortodoxă a fost mereu ținută trează și alimentată de «Oastea Domnului» adunată de Rusali, într'un impunător congres. Este de menționat faptul că această societate misionară activează, din acest an, conform statutelor date de Sf. Sinod. «Pravila Oastei» și «Cartea de cântări» sunt darurile noi pe cari I. P. Sf. Mitropolit Nicolae le face societății în acest an.

Pe ogorul bisericesc a activat intens Asociația clerului «A. Șaguna», care și-a ținut congresul la T. Mureș; Societatea ortodoxă a femeilor române, întrunită, sub președinția principesei Alexandrina Cantacuzino, de Rusali, la Sibiu; Soc. «Sf. Gheorghe» a elevilor și Reuniunea femeilor.

Presa și cartea creștină

Nu putem uita serviciul neprețuit al scrisului bisericesc, care numără în Biserica română peste una sută organe, ce zi de zi străbat drumul satelor noastre, ducând lumină și mângâiere. Este destul să amintim că numai din Sibiu pleacă săptămâ-

nal: «Telegraful Român», «Lumina Satelor» și «Oastea Domnului», iar odată pe lună «Revista Teologică». Teascurile tipografiei arhidiecezane continuă a mări numărul cărților bisericești. Astfel anul trecut ne-a dăruit în «Seria teologică»: A. Huonder: La picioarele Mântuitorului, vol. II; Ilarion V. Felea: Critica ereziei baptiste; iar «Seria didactică»: Dr. Mircea Suciu-Sibianu: Gânduri creștinești; D. Călugăr: Hristos în școală, vol. I, ed. II-a. Mai harnice au fost «Popasurile duhovnicești». Aici avem pe Pr. A. Nanu cu: Suflete de mucenici; Pr Gh. Secaș: În școala dragostei lui Isus; Prof. Nichifor Crainic: Ortodoxia, concepția noastră de viață; Prot. Vasile Stoicane: Rămuri din Evanghelie; Pr. I. Alexandrescu: Avraam în lumina Evangheliei; Pr. G. Secaș: În școala suferinții creștine, și instructiva carte de cântări: «Toată suflarea să laude pe Domnul». Toate acestea executate în excepționale condițiuni tehnice.

Ctitorii și sfințiri de biserici

Un număr impresionant de ctitorii de biserici, vin să confirme râvna unanimă a credincioșilor Bisericii noastre în duhul tradițional. Amintim câteva: biserica ridicată de dl Stelian Popescu în satul natal; de dnii Vasile Sasu și Victor Antonescu pe moșiile lor; apoi dl I. Mihalache la Dobrești; dl N. Lupu la Arsura; dl G. Tătărescu la T. Ju, etc. etc. În Arhiepiscopia noastră s'au sfințit următoarele biserici: la Sighișoara, Șelimbăr etc., iar în Secuime la: Vârghiș, Ra-coșul de sus, Biborțeni, Herculean. La băile Basna s'a sfințit piatra fundamentală a bisericii ce se va ridica în centrul parcului. Am putea continua cu alte eparhii, căci ogorul este mare și secerători mulți, dar ne oprim căci ne silește spațiul acesta ingrat.

De peste ocean

Știri bune ne vin și dela frații din America, cari sub conducerea destoinică a P. S. Policarp Morușca, au apucat pe drumul bun al organizării bisericești. În zilele de 4—5 Iulie ei s'au strâns într'un impozant congres la Philadelphia, unde au decis înființarea unui «schit vatră-românească» de cultură și viață religioasă. Aici va fi reședința episcopului, tipografia, școala de cântăreți, depozit de cărți, etc. Cu alte cuvinte frații de peste ocean încep a se pune la adăpostul Bisericii ca și altă dată strămoșii lor aici în țară.

Pe frontul general ortodox

trebuie să relevăm viața în plin martiriu a Bisericii rusești, care și-a făcut un titlu de onoare din traiul în suferință și privațiune, la care este supusă de regimul diavolesc al bolșevismului. Ieșită din comun este și Biserica sârbească, care deși pierde în acest an pe marele patriarh Varnava, a dus o luptă neobișnuită în contra comunismului și a zguduit din temelie ființa statului atunci când conducătorii au voit să încheie un concordat cu papa. Să mai amintim că pe această chestie s'au dărmătat guverne și au căzut zeci de morți? E de prisos. Sărbii au știut totdeauna să și apere cu demnitate patrimoniul național și religios, și consecința este înlăturarea concordatului dela ordinea zilei. Pentru o apropiere cât mai strânsă între Biserica ortodoxă am fost vizitați de I. P. S. Mitropolit Dionisie al Varșoviei, care a venit împreună cu P. S. Sava, vicar arhiepiscopesc și arhimandritul Teofan.

Cu celelalte Biserici

Biserica noastră a convenit într'un congres la Oxford și prin vizita episcopului anglican Buxton dela Gibraltar care a vizitat și Sibiul nostru,

fiind oaspele I. P. S. Nicolae. Episcopul Buxton a rămas plăcut impresionat de felul cum suntem organizați, dar mai ales de școalele noastre: Academia teologică și Școala normală «A. Șaguna».

Zori noi

Zorile anului ce-a sosit sunt dintre cele mai promițătoare. Un eveniment politic ne stă dovadă. În alegerile din Decembrie poporul nostru s'a exprimat categoric pentru o politică bazată pe realități naționale și religioase respingând utopia democratică, cu toate nuanțele ei. În urma acesteia, în fruntea țării avem un guvern naționalist și creștin, sub conducerea unui vrednic fiu al Bisericii noastre: O. Goga. Origina sa — căci este fiu de preot — și trecutul său excepțional, sunt un indiciu sigur, de progresele ce le va realiza Biserica noastră în viitor. Să saltăm de bucurie că în fruntea ministerului treburilor bisericești se află chiar un preot: protopopul Dr. Ioan Lupăș, profesor universitar și cel mai bun cunoscător al trecutului și nevoilor noastre bisericești.

Nu pot încheia fără o urare către cetitori. Trebuie să fie deosebită, căci deosebit în roade a fost anul ce a trecut. Gândindu-mă la sacrificiul preoțimii noastre în slujba Domnului și la contribuția miren timer pentru rodirea acestei activități, mă reculeg și zic: Înainte cu 1938 și vă promit că la anul ne vom întâlni cu mai bogate fapte.

Pr. IOAN BEJU

Sărbătorea Nașterii Domnului

Sărbătorea Nașterii Domnului a fost și anul acesta un frumos prilej de viață și înviorare creștină. Numărul neobișnuit de credincioși cari au participat, este mărturie nesdruncinată de atașament față de Biserica și învătătura sa divină.

În prima zi Sf. Liturghie a fost săvârșită de I. P. S. Mitropolit Nicolae înconjurat de un sobor de preoți. Sf. Liturghie a arătat prin solemnitatea ei momentul înălțător pe care-l serbează biserica noastră. La sfârșit, I. P. S. Mitropolit a rostit o lăminioasă predică în sensul pastoraliei date de Crăciun. A doua zi a liturghisit P. S. Vasile și a predicat pr. Gh. Secaș. În toate cele trei zile, afluența publicului a fost neobișnuit de mare.

Anul nou s'a serbat după tradiție, în biserica catedrală unde P. S. Vasile înconjurat de un sobor a slujit liturghia Sf. Vasile și a predicat pr. Zosim Oancea. După serviciul divin, autoritățile civile și mult public, au trecut la reședința mitropolitană pentru a face urări I. P. S. Mitropolit Nicolae. Urările și răspunsul I. P. S. Mitropolit, le dăm în altă parte a ziarului.

De Bobotează s'a oficiat liturghia în catedrala mitropolitană, iar după liturghie în ordinea cea mai deplină, cu P. S. Vasile și clerul mitropolitan în frunte, s'a făcut procesiunea tradițională în piața mare. Aici în fața celor trei cruci de ghiță s'a făcut sfințirea apei și botezarea autorităților, militarilor și publicului participant. La sfârșit în aceeași ordine de procesiune s'a întors la catedrală.

O revistă din capitală, pretins teologică, redactată de oameni ale căror maniere balcanice sunt arhicunoscute, insinuuiază în mod mincinos că arhierii ardeleni ar susține pentru episcopia Maramurășului o anumită candidatură, pe care aceea revistă o combate. Insinuarea e o invenție de cea mai patentă rea credință. Dacă s'ar fi informat cu scrupulozitate la locul în drept, numita revistă ar fi aflat că atitudinea ierarhilor ardeleni în această chestiune e cu totul contrară alegațiilor sale.

Indreptățită nedumerire. Un cernic preot ne întreabă cum a fost posibil ca un mitropolit al Bisericii noastre, I. P. S. Visarion al Bucovinei, să spună la constituirea Adunării eparhiale a episcopiei Maramurășului că atunci când va fi nevoie, va trece întreg neamul nostru la catolicism?

Se poate ca un mitropolit ortodox să trateze atât de oportunist dogmele dumezești ale Bisericii sale?

Nedumerirea e justă, dar deslegarea ei e în primul rând de competența Sf. Sinod.

Anul nou în Sibiu

Cu prilejul Anului nou, după sfânta liturghie a avut loc la reședința I. P. Sf. Mitropolit Nicolae, o recepție deosebit de însuflețită. La această cinslire a Ierarhului nostru, au luat parte fruntașii Sibiului într'un număr mai mare ca oricând.

Purtători de cuvânt au fost: din partea clerului P. C. Sa Părintele consilier Tr. Scorobet, din partea guvernului prefectul județului dl Dr. Mihu și din partea municipiului dl Dr. Herța. Tuturor le-a răspuns I. P. Sf. Mitropolit Nicolae printr'o cuvântare spunând în rezumat următoarele:

Prea Cucernice Părinte,
Domnule Prefect,
Domnule Primar,
Prea Stimati și Iubiți Domni,

Ne găsim în pragul unui nou an și nu putem desluși posibilitățile ce le ascunde în tainele sale. Și e bine că viitorul stă în fața noastră învăluit de taină, căci dacă nu ni s'ar opri privirea de perdelele sale, n'am înainta cu inimi atât de optimiste spre el.

Dar orice ne-ar rezerva anul care începe, noi nu ne temem căci avem în curajarea Domnului nostru Isus Hristos: „Nu vă temeți!“ Noi avem curaj căci avem credință în Dumnezeu care e mai tare decât împrejurarile vieții și din tăria Lui ne dă și nouă.

Anul de care ne-am despărțit, ne-a lăsat amintiri bune și mai puțin bune. Mulțumim bunului Dumnezeu pentru toate. Biserica în special a făcut în cursul lui frumoase progrese spirituale și a înregistrat lecuierea unor neajunsuri ale ei pe teren material. Dar faptul cel mai îmbucurător pe care l-a dat la iveală treptat anul trecut a fost trezirea credinței în sufletul neamului cu o nouă vigoare. Ne bucură acest fapt și ne umple de nădejdi pentru că credința este cea mai mare putere de pe lume. Când un popor se leagă prin credință de Dumnezeu, viitorul lui poate fi așteptat cu deplină încredere. În zile bune sau rele, el va ști să treacă peste orice obstacole pentru realizarea destinului ce i l-a trasat Dumnezeu.

Eu constat cu bucurie că în conștiința tuturor se cristalizează ideile cari condiționează existența și propășirea fericită a neamului nostru. S'a lămurit pentru toți că ortodoxia este nu numai puterea prin care s'a format sufletul neamului nostru și s'a menținut unitatea lui, ci și factorul de frunte pentru întărirea lui viitoare. S'a făcut deasemenea evident pentru toată lumea românească marea forță de animare și de înobilare ce se cuprinde în ideea națională, care scoate pe om din egoism și-l mână la iertă și la slujbă devotată în favorul fraților săi. Astăzi e convingerea generală între intelectualii noștri că numai prin ideea națională transfigurată de credința religioasă putem consolida statul nostru spre mărirea neamului.

În aceste aspirații se întâlnesc în muncă și jertfă slujitorii bisericii cu credincioșii noștri mirenii. Eu mă simt deosebit de fericit oridecâteori văd că Biserica își împlinește rolul ei de ocrotitoare a sufletului neamului, oridecâteori văd că slujitorii ei se identifică cu principiile și aspirațiile neamului. Biserica arată astfel că e totdeauna actuală, totdeauna înțelegătoare a nevoilor prezente ale neamului, așa cum Hristos care o conduce și o întărește e totdeauna actual.

Tocmai fiindcă-i actuală, tocmai fiindcă îmbrățișează totdeauna problemele și idealurile neamului, n'am nici o temere că Biserica ar putea fi înălțurată din centrul vieții lui. Când ea este atât de identificată cu rosturile superioare ale neamului și atât de necesară pentru aceste rosturi, numai un necunosător al sufletului național ar putea crede că rolul

Bisericii a încetat. Ea trebuie să fie inspiratoare, învățătoare de fiecare ceas a neamului. Noi nu reclamăm — ca unele Biserici din Apus — supremația în stat, dar înțelegem să rămânem concrescuți cu viața de fiecare clipă a neamului, în toate eforturile ce le face pe linia destinului său.

Mulțumesc Domnule Prefect și Domnule Primar pentru urările ce mi le faceți în numele guvernului. Il felicit și eu din toată inima pentru creștinestile principii cu cari a venit la cârmă statului. Cunosc aceste principii, cunosc și oamenii și puterea lor de muncă. Le doresc un singur lucru: tăria deplină de-a rămânea totdeauna credincioși principiilor acestora, căci nu există altceva mai sigur ducător la biruință decât complectă identificare cu principiile susținute.

Vă felicit Domnule Prefect și Domnule Primar, pentru postul cel lăsat în primire. Sunt convins că veți pune toată puterea de muncă în slujba realizării noului pe cari le începeți. Dumnezeu să vă ajute să îndepliniți opera de reînnoire morală și refacere națională care la noi în Ardeal înseamnă repararea marilor nedreptăți ale trecutului de împilare străină. Biserica, prin slujitorii ei, Vă stă întru toate în ajutor, căci și voința ei e de-a vedea neamul așezat de fapt în toate drepturile lui. Cerem fără a nedreptăți pe nimeni, să fim stăpâniți destinului nostru.

Cuvine-se în momentele acestea să ne îndreptăm, mai ales noi Ardeleanii, cugețele spre Tron și să-I trimitem bunului nostru Rege simțămintele noastre de sinceră supunere și curat devotament. Tradiția regalității are la noi un sens profund: eliberați de abia 20 ani, avem un Rege care simbolizează această libertate și demnitate a noastră și care-și pune toată dragostea sa de Neam și Țară în slujba binelui tuturor. Iată de ce, convinși că poporul nostru merge pe această linie de loialitate pentru Rege și că nimeni nu va fi în stare a-l abate cătuși de puțin dela ea prin vorbe cari nu sunt la locul lor și nu izvorăsc din înțelepciune politică, să strigăm cu un gând și cu o inimă: Trăiască M. S. Regele nostru Carol al II-lea! Trăiască Maria Sa Marele Voevod Mihai! Trăiască Dinastia română!

Dumnezeu să Vă întărească tuturor sănătatea și să vă ajute în slujbele ce le împliniți în sânul neamului și al Statului! Dumnezeu să vă binecuvinteze!

Nr. 7/1938.

Notificare oficială

Comunicăm, că în 25 Februarie crt. se va ține la sediul Consiliului nostru Arhiepiscopesc examen ca capacitate preoțească în sesiune ordinară.

La acest examen se pot prezenta:

1. Absolvenții Academiei Teologice „Andreiane” din Sibiu, dacă până la 20 Februarie crt. ne vor înainta diploma de absolvire a Academiei.

2. Licențiații facultăților de teologie, de origine din Arhiepiscopia de Alba-Iulia și Sibiu, cari până la 20 Februarie crt. ne vor înainta: a) actul de naștere, b) actul de botez, c) diploma de licență și d) dovada, că în cursul studiilor teologice au petrecut într'un internat teologic, supunându-se disciplinei interne și îndeplinind practicile duhovnicești și rituale din acel internat.

Sibiu, din sedința secției bisericești, a Consiliului arhiepiscopesc, dela 4 Ianuar 1938.

Consiliul Arhiepiscopesc

La președinția Consiliului de Miniștri se pregătește reglementarea profesiunii de ziarist. La acest proiect lucrează dl Al. Hodoș, subsecretar de stat, după normele stabilite de dl prim-ministru Octavian Goga. Presa românească nu va mai fi scrisă decât de români de origine etnică românească. Minoritarii vor avea dreptul să scoată ziare numai pentru cetitorii lor minoritari, fără a se amesteca în chestiunile ce interesează națiunea dominantă. Ziarele care nu vor respecta aceste criterii, vor fi suprimate.

Probleme-Recensii-Comentarii

Număr festiv. — Vigurosul organ din Valea Jiu-ului, „Avântul”, cu ocazia împlinirii a 10 ani de regulată apariție, a ieșit într'un număr festiv de 54 pagini, cu valoroase și interesante colaborări; cu diferite dări de seamă și cu numeroase clișee.

La loc de frunte în numărul festiv al ziarului dela Petroșani căruia îi urăm lungă și rodnică viață, este publicat următorul cuvânt, semnat de I. P. Sf. Mitropolit Nicolae al Ardealului:

La aniversarea primilor 10 ani de existență a ziarului „Avântul”, îi trimit felicitările mele cele mai călduroase și urări sincere să încreșteze încă multe decade pe răbojul vieții sale.

Azi când răul, imoralitatea și necredința se propagă mai deschis sau mai mascat din atâtea focare condamnabile, orice organe de răspândire și de susținere, a ideilor și virtuților nobile, care singure asigură viața societății și a neamului, îndeplinește un oficiu pentru care merită toată mulțumirea sufletelor bine intenționate.

„Avântul” stă în slujba binelui moral, al neamului și al credinței. El ajută de fapt avântului românesc către ideal și progres.

Rog pe bunul Dumnezeu să ajute silințele celor ce se ostenesec cu redactarea lui, ducând cetitorilor săptămână de săptămână solii și indemnuri edificatoare. Împărtășesc cetitorilor arhierestile mele binecuvântări.

† NICOLAE
Mitropolitul Ardealului

Conferință pastorală. — Duminecă, în 28 Noemvrie 1937, s'a ținut în Geoagiu conferința pastorală de toamnă a despărțământului Geoagiu.

Au fost convocați la această conferință și cantorii și paracliserii din protopopiat.

Serviciul divin s'a săvârșit în sobor de preoți în frunte că părintele protopop Teodor Glodeanu.

La priceasnă predica pentru popor este rostită de cătră Pr. Ioan-Luca-Ceru-Băcăinți. Din prilejul evangheliei tânărului avut, vorbește despre jertfa creștină, dând frumoase exemple din istoria bisericii creștine.

Conferința se deschide la ora 12 în școala primară de stat prin cuvântul cu miez al P. C. părinte protopop

O reușită lecție practică de catehizare predă cu elevii clasei IV, Pr. Pascu Trif, vorbindu-le despre „parabola smochinului fără rod”.

Punct însemnat în programa acestei conferințe îl formează lucrarea părintelui Vasile Florea din Rapotul-mare: „Cântărețul și paracliserul, slujitori ai bisericii și ajutoiri și colaboratori ai preotului”. Arătând rolul acestora din trecut, îl prezintă și pe cel din prezent: „ei să fie ochii mereu deschiși ai preotului printre credincioșii lui” — să-și facă cu toată conștiințiozitatea datoria. În propaganda antisectară ei pot fi de folos. Prin viața lor morală să îndemne și pe alții la curățenie.

În discuțiile ce se deschid în jurul acestei lucrări, iau cuvântul mai mulți preoți pentru a face unele completări.

Doleanțele cantorilor, de a fi încadrați în bugetul statului, aânt arătate de către cantorul Tudor Partenie-Rapotul-mare.

Programul continuă în aceeași sală a școalei primare.

Având în vedere ordinul Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc, fiecare preot și-a pregătit raportul în scris despre felul cum a satisfăcut acel ordin.

Părintele Ioan Sabău dă o scurtă dare de seamă asupra publicațiilor religio-morale, apărute în anii 1936—37.

Se fac propuneri referitor la modificarea statutului Reuniunii de femei.

Părintele protopop apelează la preoți ca să contribuie fiecare cu 500 lei pentru căminul Bazna.

După câteva comunicări oficiale, în cuvântul său de încheiere părintele protopop declară închisă conferința pastorală a despărțământului Geoagiu. — *Coresp.*

C. Stoicănescu: *Revoluția lui Horia*, editura regionalei bănățene Astra, Timișoara, 1937. — Autorul expune o fărâma din istoria pătimirii noastre, din vremurile când „nu mai puteau înmuguri bucuriile și dragostea de viață”. Cartea este o istorie a lui Horia, a ortacilor lui și a răzmeriței dela anul 1784.

Robiți în suferițe, valahii au rupt grinzile răbdării și din clăcotel frământărilor s'a desprins figura luminoasă a lui Horia, care a purces la Viena „unde a purtat pentru prima dată în lumea mare opinca și durerea românească”.

Autorul nu face înșirare simplă de cronică, ci toarnă din simțire românească un monument din slove pentru toată frământarea lui Horia și a iobagilor din neamul său.

Cartea se distinge printr'o muncă sistematică, aduce noutăți și excelează în modul minunat cum reclădește vremurile apuse o sutăcincizeci de ani.

Stil plăcut, colorat, mișcător face ca pe portativul șirurilor cu litere să picure lacrimi, — notele durerii umane. — Pr. Gh. Șerbu, Satulung-Brașov.

I. Gh. Savin: *Ființa și originea Religiei*. Partea I-a. București. Tip. „Astoria” 1937. Pag. 279. Lei 150.

Lucrarea voluminoasă, a dlui prof. dela facultatea de teologie din Chișinău, I. Gh. Savin, face parte din excelentul său curs de *Apologetică*, din care a apărut primul volum. Partea introductivă, ear al doilea volum e sub tipar.

În volumul despre Ființa și originea Religiei, autorul ne prezintă câteva capitole, care socotim că vor stârni viul interes al cetitorilor asupra problemelor în legătură cu Totemismul, Tabuismul, Magismul, — ear teologii noștri vor găsi, în luminoasele expuneri ale dlui profesor Savin, cele mai prețioase orientări sistematice în domeniul pomenitelor probleme.

G. Popa-Liseanu: *Isvoarele istoriei românilor*, vol. XI, *Cronica pictată dela Viena*, text, traducere și comentarii. Buc. Tip. „Bucovina” 1937. Pag. 251+L. Lei 300.

Volumul al XI-lea din merituosa colecție a dlui Gh. Popa-Liseanu, se distinge ca formă și cuprins, prin aceleași excelente calități, remarcate în notițele noastre asupra celorlalte volume publicate până acum în această conștiințioasă și uriașă operă a neobositului profesor Gh. Popa-Liseanu.

Manuscrisul, cronică din anul 1358, *Chronicon pictum vindobonense*, se păstrează în biblioteca fosta imperială din Viena. S'au publicat câteva ediții critice și, după una din acestea, este făcută și traducerea românească. În ediția de față se descrie și se caracterizează amănunțit cronică pictată dela Viena. Cei chemați o vor aprecia după vrednicie.

Vasile Christescu: *Istoria militară a Daciei romane*. București. Fundația Regele Carol I. 1937. Pag. 269. Lei 140.

O izbutită încercare de a zugrăvi, pe cât permit documentele cunoscute până acum, un tablou al vieții militare din Dacia romană în timpul de 150 de ani dela ocuparea ei prin împăratul Traian.

Nu numai specialiștii în materie istorică, ci și marele public cetitor, vor găsi plăcere în prețioasele informațiuni privitoare la cunoașterea trecutului nostru.

Cartea se recomandă bibliotecilor școalelor secundare și particularilor cu dare de mână.

Textul cărții se lămurește și mai bine prin ilustrațiile sale, unele reprezentând scene înveșnicite pe columna lui Traian și a legionarilor săi.

Pr. Al. Popescu-Strejniciu: „Iar Piatra e Hristos”. 1937. Tip. „Unirea” Ploesti. Pag. 231. Lei 70.

Cartea, scrisă de pr. Popescu-Strejniciu și tipărită la Ploesti, conține peste 50 de scurte articole de meditații, povătuiri și pilduri cu creștinești îndemnuri religioase morale.

Foarte de dorit este ca tineretul, mai slăbind din patima exageratului sport ruinator de sănătate, să cultive mai serios preocupările spirituale și să citească lucrări sănătoase de felul celei amintite mai sus, în locul produselor bolnave ale unei literaturi decadente.

*

Arhiepiscopul Irineu Mihălcescu și Emilian Vasilescu: *Apărarea credinței, lecturi apologetice*. Ed. „Cugetarea” București, 1937. Pag. 203. Lei 55.

Lucrarea Prea Sfințitului arhiepiscop-vicar al sfintei Patriarhii Irineu Mihălcescu în colaborare cu dl Emilian Vasilescu, asistent la facultatea de teologie din București, e menită să slujească drept lectură ajutătoare la oarele de religie în clasele VII și VIII de liceu. Antologia aceasta apologetică, înzestrată cu bucăți nimerite aale, este de altfel întocmită și ca să fie pusă la îndemâna publicului cetitor românesc, care va afla într-ansa o carte cu adevărat ziditoare de suflet. Cartea se recomandă în special tineretului țării românești, părinților și ori cărui educator iubitor de neam și biserică.

MINISTERUL CULTELOR ȘI ARTELOR

Nr. 37024/1937.

I. P. S. Părinte,

Luând conducerea Ministerului Cultelor și Artelor, primul meu gând se îndreaptă în chip firesc către căpeteniile bisericilor creștine ale Țării noastre. Majestatea Sa Regele ne-a încredințat frâiele guvernării pentru a realiza o operă de consolidare morală și de înălțare sufletească a Țării și a Națiunii. Deviza noastră: „Hristos, Rege, Națiune” ne-a fost indicată ca temei de guvernare prin însuși cuvântul rostit de M. Sa cu prilejul depunerii jurământului și Noi, încălziiți de acest înălțător indemn regal, ne adresăm cu sufletul vibrând de această îmbărbătare către toți cei cu importante rosturi de îndrumare și de răspundere în viața spirituală a milioanele de suflete creștine din cuprinsul României.

Vom activa cu toată energia în spiritul programului național-creștin.

Vrem, ca la baza Statului român să fie așezat principiul spiritual al Creștinismului.

Vrem ca Biserica Națională să fie considerată ca suprema reprezentantă a forței generatoare de viață morală.

Vrem să impunem spiritului public ordinea morală întemeiată pe doctrina Evangheliei lui Hristos.

Vrem să reintegrăm Biserica noastră în permanența ei misiune creatoare și purificatoare.

Vrem o proemie luptătoare încadrată ca factor esențial în organizațiunea de Stat, conform tradiției românești și cerințelor etice ale unei temeinice așezări naționale.

Creștinismul face parte organică din sufletul poporului românesc, care va primi deci cu inima deschisă și cu dreață înțelegere năzuințele pentru realizarea programului nostru, chemate a contribui să întărească credința în inimi și să consolideze Biserica noastră națională, care este temelia vieții spirituale a României.

Vom avea în același timp neîntreruptă solicitare pentru toate celelalte biserici creștine pentru ca împreună să ne apropiem de idealul regenerării morale a tuturor fiilor, credincioși în Hristos, ai scumpei noastre Țări. Le cerem însă tuturor, ca o condiție sine qua non a oricărei colaborări, identificarea deplină cu idealurile sfinte și permanente ale României. Această identificare nu trebuie să fie o simplă supunere pasivă, ci o convingere vie care să se manifeste prin fapte pentru că, după cuvântul Scripturii, credința fără fapte moartă este.

În speranța că pentru opera la a cărei realizare am fost chemați prin încrederea Majestății Sale Regelui Carol II vom avea întregul sprijin devotat al I. P. S. Voastre, rog pe bunul Dumnezeu să vă hărăzească an nou fericit plin de îmbelșugate roade duhovnicești. Binevoii a împărtăși aceste urări de Anul Nou tuturor slujitorilor și credincioșilor sf. biserici de sub oblauirea I. P. S. Voastre.

Izbândă!

Ministrul Cultelor și Artelor
Prof. I. LUPAȘ

31 Decembrie 1937.

C. preoți să stea în fruntea mișcării

Oastea Domnului

Nașterea Domnului la românii din America

Un român ardelean, care a stat mai mult timp în America și a urmărit cu luare aminte viața fraților noștri de dincolo de Atlantic, descrie într-un ziar din capitală felul cum, la acești frați îndepărtați, se manifestă azi datinele românești legate de sărbătorile Crăciunului. Spicim următoarele știri:

Depart, pe meleagurile Americii, trăiesc și astăzi vreo 60—70 mii de români, emigrați încă sub regimurile de dinainte de război, cei mai mulți din Ardeal și Banat, mai puțin din Bucovina și foarte puțini din Basarabia. Românii aceștia, alungați dela vetre, de sărăcie și prigoană, au dus cu ei și obiceiurile și frumoasele tradiții moștenite din străbuni.

De 15 ani emigrarea a încetat cu totul; iar generația tânără care se ridică pe urma celor plecați dela coarnele plugului, nu prea ține la obiceiurile părintești, totuși datinele românești legate de sărbătorile Crăciunului se mențin încă și probabil că ele vor continua a trăi din generație în generație — în orașele mai mici unde românii trăiesc laolaltă în contact mai viu, formând cartierele lor.

Plecați în America din toate satele și toate regiunile, obiceiurile și colindele de Crăciun ale românilor americani prezintă o neînchipuită bogăție de variație. Bucovina și basarabienii se asemănau; dar, între aceștia și bănățeni era o mare deosebire. Între cei din ținutul Făgărașului, bihoreni și sătmăreni deosebirea era tot de izbitoare. Cei de pe Târnave și ținutul Sibiului erau iarăși mai apropiați.

Fiecare român era la început cu obiceiurile și colindele din satul lui.

A trebuit să treacă câțiva timp, până să se facă o limpezire și să se aleagă ceea ce putea fi acceptat de toți. Această limpezire începe deodată cu organizarea de coruri în parohiile și bisericile românești din America.

Prin organizarea corurilor s-au popularizat câteva texte și melodii de colinde care azi răsună în seara de ajun și în ziua de Crăciun peste tot unde trăiesc emigranții noștri și urmașii lor.

Cetele de colindeți din America urmăresc un dublu scop. Unul tradițional, acela de a vesti Nașterea Mântuitorului și a face urări de sănătate și prosperitate gazdelor, altul de binefacere colectând ajutoare pe seama unui fond bisericesc sau a unei societăți de ajutor și cultură. Colindătorii noștri americani n-au nici un fel de beneficii de pe urma colindatului. Ei colindă pentru că le este dragă datina și se simt fericiti că în același timp pot servi și interesele unei instituții.

În biserici, — unde nu sânt biserici, în săli de ale societăților — se aranjează serbarea pomului de Crăciun al copiilor. Sânt reuniunile de femei care aranjează aceste serbări și le aranjează admirabil.

Cu prilejul colindatului se petrec în casele românilor noștri scene foarte impresionante. Ceata de colindeți redeșteaptă în sufletele emigranților noștri amintiri duioase din vremea copilăriei și tinereții lor, când se aflau în satele depe văile și din munții Ardealului, Banatului și Bucovinei, și învinși de dorul de casă apar pe obraji lor nu numai semnele bucuriei că au ajuns să mai primească încă odată colindătorii, dar și picuri de lacrimi care par'că ar vrea să spue:

«Fie pânea cât de rea,
Tot mai bine 'n țara mea».

Au apărut următoarele compoziții muzicale de **Timotei Popovici**:

1. Cântările liturgiei pentru voci mixte

ediție nouă primenită și îmbogățită. Un exemplar legat frumos Lei 200.—

2. Cântările liturgiei pentru 3 voci egale

ediția V-a. Un exemplar legat frumos Lei 100.— De vânzare la **Librăria Arhidiecezană Sibiu**

INFORMAȚIUNI

În curând se va convoca colegiul electoral pentru alegerea episcopului de Maramurăș. Înalt Prea Sf. Mitropolit Nicolae a făcut un demers în această privință.

Numire de ministru. A mai fost numit secretar de stat dl **Dr. Silviu Dragomir**, profesor la universitatea din Cluj.

Nou prefect al județului Sibiu este numit dl avocat **Dr. D. Mihu**, care și-a luat postul în primire.

Ministerul ocrotirilor sociale a dat săptămâna aceasta o decizie, care interzice oricărui jidov de-a angaja sau ținea în serviciu vreo servitoare creștină de vârstă sub 40 de ani. — Poftescă să reclame peste graniță, ca de obicei.

Un prefect amic al educației religioase. Prefectul județului Brăila adresează organelor în subordine, primarilor, percepților, agenților sanitari, jandarmilor etc., ca atât ei, cât și familiile lor să ia parte absolut regulat la serviciul religios, săvârșit în biserici, în zilele de Duminică și sărbători. În inspecțiile ce urmează, se va ținea seamă de împlinirea acestei dispoziții, care sperăm să găsească imitatori.

Creștinească intervenire. De curând au fost osândiți la moarte în Rusia încă 22 de preoți, între cari se aflau un arhiepiscop, doi episcopi și un arhimandrit. Părintele Patriarh I. P. S. Sa Miron aflând, a cerut aprobarea M. S. Regelui Carol spre a mijloci la dictatorul bolșevicilor **STALIN**, înaintându-i un apel pentru iertarea acestor slujitori ai altarului.

Guvernul a hotărât să fie retrase licențele de băuturi spirtoase tuturor negustorilor jidovi din întreaga țară. Hotărârea este motivată de faptul că băuturile cârcumilor jidovești adeseori falsificate, periclitează sănătatea publică, îndeosebi în mediul rural. Ministerul de finanțe va proceda îndată la punerea în aplicare a acestei măsuri.

Act de mulțămire. Oficiul parohial al bisericii Răhău aduce mulțumită publică dnei **Melania Dr. Nicolae Cărpinișan** din Cluj pentru confecționarea unui minunat rând de odăjdii, din brocat verde închis, pentru tinărul preot-capelan al bisericii noastre **Romul Grecu**. Deasemenea și Reuniunii Femeilor Ortodoxe Române din Răhău pentru plățirea acestor odăjdii cu 4800 Lei, — odăjdiile au o valoare de peste 10.000 Lei. — **Pr. Nic. Cărpinișanu**.

Date statistice despre sașii din Sibiu. Conform comunicatului făcut de organele chemate bisericești, populațiunea săsească din Sibiu în anul expirat 1937 a avut: 356 botezuri (cu 56 mai mult decât în 1936); 253 cazuri de moarte (cu 7 mai mult decât în 1936); 197 căsătorii; treceri la biserică săsească 38, ieșiri 28; numărul total al locuitorilor sași 17.712, cu 104 mai mulți ca în 1936.

ȘTIRI LOCALE

Predică în catedrala din Sibiu. Duminică, în 9 Ianuar 1938, va predica părintele **Gh. Secaș**.

CARTI ȘI REVISTE

Zăcămintele folclorice în poezia noastră contemporană, de **Al. Dima**, directorul liceului „Gh. Lazăr” din Sibiu. Fundația „Regele Carol II”, Buc. 1936. Pagini 91. Prețul?

Impotriva unor opinii critice, exprimate cu mai mult sau mai puțin talent, autorul în temeinica sa lucrare — premiată de altfel cu premiul scriitorilor tineri — izbutește să scoată la iveală, din poezia română contemporană, numeroase străvechi zăcămintele folclorice, „pe care, conștient sau inconștient, poetul le-a valorificat în aurul operei sale”. Folclorul național rămâne și după război izvor de căpetenie al poeziei și o adevărată și nesecată comoră artistică. Opera dlui **Al. Dima** o dovedește cu prisosință.

Parohia ca teren de dezvoltare a spiritualității creștine, de **Pr. Petre Vințilescu**, prof. la facultatea de teologie din București. Tip. Instit. „Bucovina”. București, 1937. Pag. 32. Prețul?

Studiul teologic al Păr. Vințilescu se ocupă de preot și enoriași ca membri ai bisericii din parohie, stăruind în deosebi asupra mijloacelor pentru întreținerea conștiinței de corp între acești membri, precum și asupra spiritualității creștine în fața noilor concepții totalitare laice.

Păstorul de suflete, cetind acest studiu bine gândit și lămurit spus, va adânci tot mai mult înțelesul și rolul parohiei.

Nr. 12383/1937

(1) 1—2

Prăvălii de închiriat

Consiliul arhiepiscopesc ort. rom. din Sibiu dă în chirie cu începere din 1 Mai 1938 patru localuri de prăvălie în casa din Sibiu, Strada Regina Maria Nr. 16, și două localuri de prăvălie în casa din Sibiu Piața Regele Ferdinand Nr. 17, toate pe termen de trei ani.

Cei ce doresc să ia în chirie vre-unul din aceste localuri de prăvălie, vor înainta oferte în scris până la 31 Ianuarie 1938 la Consiliul arhiepiscopesc ort. român în Sibiu, unde se pot lua zilnic informațiuni.

Consiliul arhiepiscopesc ortodox român

Nr. 410—1937

[72] 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III **Varmaga**, în protopoplatul Deva, să publice concurs cu termen de 30 zile de la prima apariție în **Telegraful Român**.

Venitele împreună cu acest post:

1. Salar dela stat.
2. Casă parohială cu trei încăperi, în stare bună și toate depeșințele economice, apoi grădină cu pomi în mărime de 1 jug.
3. Opt (8) jugăre sesiune parohială fănaț, 1 jug. arător, 1 1/2 jug. livadă și folosirea cimitirului.
4. Birul preotesc (adău) în bucate dela 160 fam. câte o măsură de 30 lit. porumb sfărmat sau prețul de piață.
5. Stola obișnuită în protopopiat.
6. Lemne de foc 15 metri (lungime 2 metri) în pădurea comunală.

Reflecții la acest post vor înainta petiția de concurs și actele necesare împreună cu autorizarea Prea Ven. Consiliu arhiepiscopesc de a putea concura, subsemnatului oficiu protopopesesc și cu avizul oficiului protopopesesc să vor prezenta în parohie spre a face cunoștință cu credincioșii.

Deva la 7 Decembrie 1937.

Oficiul protopopesec al tractului Deva.
Prot. Iosif Morariu
adm. protopresbiteral.

ANUNȚ

Tuturor oficiilor protopopești și parohiale din arhiepiscopie

Având în vedere dispozițiile testamentare ale fericitului mitropolit Șaguna precum și regulamentele pentru administrarea **Librăriei și Tipografiei arhidiecezane**, atragem atențiunea oficiilor parohiale și protopopești ca toate rechizitele, utensiliile de cancelarie, imprimare și tipărituri oficiale precum și obiecte rituale și cărți bisericești, să se procure dela **Tipografia și Librăria arhidiecezană**.

Aceste așezăminte au fost îndrumate să execute prompt orice comande făcute de către oficiile parohiale și protopopești.

Consiliul arhiepiscopesc